

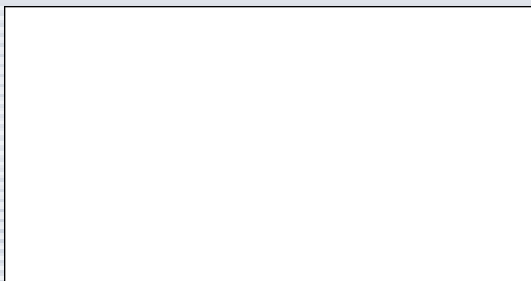
CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken en aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. Haar medeoprichter is Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie en internationaal bekend schrijver. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in ruim 30 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.

VOOR MEER INFORMATIE:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.
Los Angeles, CA, USA90028
Tel.: (323) 467-4242
(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org
e-mail: humanrights@cchr.org

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

DE INTERNATIONALE WAAKHOND OVER DE
GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

In het algemeen belang openbaar gemaakt door de
Citizens Commission on Human Rights

INTRODUCTIE WAAKHOND OVER DE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

Pennsylvania: een panel van deskundigen, voorgezeten door Bruce Wiseman, directeur van CCHR Amerika (midden), presenteert een rapport met de bevindingen over psychiatrische mishandeling op scholen.

In 1969 werd de Citizens Commission on Human Rights (CCHR) opgericht om schendingen van mensenrechten door de psychiatrie te onderzoeken en aan de kaak te stellen. Kenmerkend voor de psychiatrische praktijk was dat patiënten werden behandeld als beesten; ze werden beroofd van hun bezittingen en hun wettelijke rechten en opgeborgen in pakhuisen onder mensonterende omstandigheden. Gevangenen werden onderworpen aan elektroshockbehandelingen, meestal als tuchtiging. Door de toepassing van lobotomie vernietigde de psychiatrie mensenlevens. Krachtige neuroleptische (zenuwverlamdende) medicijnen veroorzaakten onomkeerbare beschadigingen aan de hersenen en het zenuwstelsel.

Neem het verhaal van Frances Farmer, Hollywood actrice uit de jaren 40: Verdriet over een reeks mislukte relaties en een verslaving aan amfetaminen om haar gewicht onder controle te houden, zorgden ervoor dat ze werd opgenomen in een psychiatrische inrichting in Washington. Ze werd verkracht door bewakers, ze kreeg ijskoude “shock” baden, elektro- en insulineshocks, drugs en uiteindelijk psychochirurgie.

Hoewel haar leven verwoest was, overleefde Mw. Farmer dit alles en was in staat om haar ervaringen te vertellen: “Troost jezelf nooit met de gedachte dat de terreur voorbij is omdat het nu nog steeds even groot en gemeen achter de schermen aanwezig is als in de verwerpelijke tijden van Bedlam. Ik moet de terreurdaden door blijven vertellen... in de hoop dat er een kracht

voor de mensheid in beweging komt om verlichting te brengen voor de ongelukkige schepselen die nog steeds gevangen zitten in de achterzaaltjes van vervallen instituten.”

De Citizens Commission on Human Rights is die kracht.

Geïnspireerd door mensenvriend L. Ron Hubbard, die de psychiatrische criminaliteit en mishandelingen identificeerde toen hij zei: “Er zou geen enkele invloedrijke groep mogen zijn die gewijd is aan de degradatie van de mens”, is CCHR nu bij uitstek de internationale waakhond over de psychiatrie.”

CCHR is als onafhankelijke sociale hervormingsgroep opgericht door de Scientology Kerk met Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie, als medeoprichter; als zodanig heeft CCHR honderden internationale hervormingen in wetten bewerkstelligd.

Door de toewijding van CCHR zijn duizenden burgers gered van illegale gevangenneming, hebben patiënten hun burgerrechten teruggekregen en verbieden geestelijke gezondheids-wetten nu het willekeurige gebruik van elektroshocks en psychochirurgie. Er bestaat nu wetge-

“...Ik moet de terreurdaden door blijven vertellen zoals ik mij die herinner, in de hoop dat er een kracht voor de mensheid in beweging komt om verlichting te brengen voor de ongelukkige schepselen die nog steeds gevangen zitten in de achterzaaltjes van vervallen instituten.”

— Actrice Frances Farmer, slachtoffer van psychiatrische mishandeling tijdens de jaren 40

ving om te verzekeren dat verkrachting door psychiaters strafrechtelijk vervolgd kan worden en dat vele slachtoffers schadevergoeding hebben ontvangen. Voor velen van hen is CCHR hun enige hoop. Het is de enige groepering die bereid is te luisteren en actie te ondernemen naar aanleiding van hun klachten over onrechtvaardigheden in de psychiatrie.

Vandaag de dag zet CCHR trots haar werk voort van waakhond met meer dan 130 afdelingen in meer dan 30 landen – aantallen die jaar na jaar blijven groeien – in wat niets minder is dan een wereldwijd gevecht voor de waardigheid en het fatsoen van de mens. Het werk van CCHR zal pas klaar zijn als de frauduleuze praktijken van de psychiatrie zijn uitgebannen en haar beoefenaars en instituten verantwoordelijk zijn gesteld voor hun schadelijke behandelingen en schendingen van de mensenrechten.

Jan Eastgate

Woordvoerder van de Citizens Commission
on Human Rights International

HOOFDSTUK ÉÉN HET GEVECHT VOOR BASISRECHTEN

Door de mensen die zij geestelijk ziek verklaren een gevaar voor zichzelf of anderen te noemen, hebben psychiaters overheden en rechters ervan overtuigd dat het ontnemen van de vrijheid van die mensen noodzakelijk is voor de veiligheid van iedereen.

Waar de psychiatrie succesvol is geweest in die campagne, heeft dit geresulteerd in grote schendingen van mensenrechten.

In 1966 werd het Internationale Convenant voor Burgerlijke en Politieke Rechten aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. In artikel 9 staat: "Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige arrestatie of opsluiting."

Kort daarna werd CCHR opgericht op grond van diezelfde principes. Het is dus een van haar belangrijkste missies om mensen te beschermen tegen de psychiatrische wetten voor "snelle gedwongen opname". In 1969 werd de Hongaarse vluchteling Victor Gyory onvrijwillig opgenomen in een inrichting in Pennsylvanië, volledig ontkleed, tegen zijn wil in isolatie gehou-

Sinds het allereerste begin heeft CCHR zich ingespannen het volle gewicht van de wet in te schakelen – evenals druk vanuit het publiek via de media – tegenover de onopbouwelijke schendingen van de mensenrechten door de psychiatrie, en de misstanden die zij teweegbrengt openbaar te maken en aan de kaak te stellen.

den en vervolgens gedwongen om elektroshocks te ondergaan. Hij mocht geen advocaat inschakelen. Met de hulp van de in Hongarije geboren Dr. Szasz werd vastgesteld dat Gyory was gediagnostiseerd als "schizofreen met paranoïde neigingen" om de eenvoudige reden dat hij geen Engels kon spreken. CCHR zorgde ervoor dat Gyory vrijkwam. Zonder de hulp van CCHR zou Gyory levenslang vastgezet hebben.

In psychiatrische inrichtingen sterven talloze patiënten van alle leeftijden als gevolg van wrede dwangmaatregelen die doorgaan voor therapie. CCHR werkt samen met openbare aanklagers en wetgevers om die criminele acties te ontmaskeren en om ervoor te zorgen dat garanties worden ingebouwd om patiënten te beschermen tegen wat een "normale" werkwijze is geworden: mishandeling.

Als resultaat van de inspanningen van CCHR zijn er talloze wettelijke maatregelen en beschermingsacties ondernomen tegen willekeurige psychiatrische opnamen en het gebruik van gewelddadige dwangmethodes.

■ de jaren 80: In Australië is het door wetgeving verplicht geworden dat mensen bij gerechtelijke acties voor een toekomstige opname in een inrichting, vertegenwoordigd moeten worden door een advocaat, op kosten van de staat, die het recht heeft om in hoger beroep te gaan en getuigen op te roepen.

Voorts kunnen mensen niet langer worden opgenomen wegens hun religieuze, culturele of politieke overtuigingen en praktijken.

■ 1993: Texas voegde toe dat strafmaatregelen konden worden genomen in gevallen van onterechte opname waarbij psychiaters die in overtreding waren geconfronteerd werden met gevangenisstraffen tot twee jaar. En in Denemarken hielp CCHR de vrijlating te garanderen van mensen die onterecht en onder dwang waren opgesloten.

■ De onderzoeken van CCHR naar fraude in de psychiatrie leidden ertoe dat een keten van particuliere psychiatrische ziekenhuizen van de federale en de staatsoverheid \$740 miljoen moest betalen aan civiele en strafrechtelijke boetes. In 2000 werd een andere keten van psychiatrische ziekenhuizen gedwongen om de overheid \$7 miljoen te betalen om beschuldiging van het teveel geld in rekening brengen bij de overheidsverzekeringen en andere federale programma's te schikken. Er zijn nu wetten aangenomen die het gebruik van "bounty hunters", die mensen met

Als resultaat van de inspanningen van CCHR zijn er talloze wettelijke maatregelen en beschermingsacties genomen in vele landen tegen willekeurige psychiatrische opnamen en het gebruik van gewelddadige dwangmethodes.

een goede verzekering opsporen om ze gedwongen te laten opnemen in het systeem van de geestelijke gezondheidszorg, te verbieden.

■ 1999: CCHR hielp de weerzinwekkende waarheid boven water te krijgen dat elk jaar alleen al in de Verenigde Staten tot 150 mensen overlijden door dwangmaatregelen, waarbij het in bijna 10% van de gevallen kinderen betreft, sommigen pas zes jaar oud. Er werden federale wetten aangenomen die het gebruik van fysieke en chemische (medicinale) dwangmiddelen om patiënten ergens toe te brengen of te straffen, te verbieden. De wetgeving gaf ook opdracht om een "nationaal rapportagesysteem" in te stellen en overheidssubsidie te onthouden aan iedere inrichting die zich daar niet aan hield.

■ 2000: Na de ontdekking dat particuliere psychiatrische ziekenhuizen in Japan onder dwang oudere patiënten illegaal opsloten en vastbonden, werden er wetten aangenomen waarin het gebruik van fysieke dwangmaatregelen op ouderen werd verboden.

■ 2003: CCHR werkte samen met andere organisaties om te voorkomen dat in Rusland een wet werd aangenomen waarbij mensen, jongeren inbegrepen, door psychiaters gedwongen opgenomen konden worden in psychiatrische inrichtingen zonder vorm van proces.

■ de jaren 90 tot 2003: Door de campagne van CCHR voor het uitvoeren van strafmaatregelen tegen beoefenaren in de geestelijke gezondheidszorg die hun patiënten verkrachten of seksueel misbruiken, bestaan er nu tientallen strafrechtelijke statuten die seksueel misbruik van patiënten door therapeuten tot een strafbaar feit maken.

Bescherming van mensenrechten in Rusland: De Russische geschiedkundige en archivaris Anatoli Prokopenko (hierboven) heeft gezegd: "Politieke onderdrukking met behulp van psychiatrische middelen komt nog steeds voor in Rusland." CCHR heeft dit schandaal aan het licht gebracht toen zij zich sterk maakte tegen gedwongen opnamen in dat land.

HOOFDSTUK TWEE HET ONTHULLEN EN AAN DE KAAK STELLEN VAN GENOCIDE

De publieke educatieve programma's van CCHR onthullen de raszuiverheids ideologie van de psychiatrie, die gebruikt werd zowel door Hitler bij het Nazi euthanasie programma (dat geleid werd door de psychiater Ernst Rüdin, hierboven links), als later om de ethnische zuiveringsmaatregelen op de Balkan te rechtvaardigen (doorgevoerd door de psychiater Radovan Karadzic, rechts).

De Duitse afdeling van CCHR voerde een veelomvattend onderzoek uit, waarbij uiteindelijk werd vastgesteld dat de vooraanstaande psychiaters in Duitsland zowel de "wetenschappelijke" rechtvaardigingen als de drijfkracht verschaften voor Hitler en de Naziregering om "onwaardig leven" te vernietigen. Duitse psychiaters creëerden de zogenaamde "T-4" Unit om "leven zonder waarde" uit te roeien. In 1939 begonnen ze geestelijk gestoorde patiënten te vergassen en te doden – dit gebeurde twee jaar voordat op de "Endlösung" conferentie besloten werd de Holocaust te beginnen. Ernst Rüdin, de psychiater die het voortouw nam bij

de vernietigingsactie, sprak in 1944 trots: "Alleen door de Führer werd de droom die wij al 30 jaar koesterden, het toe- passen van de raszuiverheidstheorieën op de samenleving, werkelijkheid."

Er werd ontdekt dat Nazi psychiater Heinrich Gross werkte in de grootste psychiatrische voorziening in Oostenrijk. Hij deed zich voor als "psychiatrisch juridisch adviseur". Gross moest ontslag nemen toen CCHR rapporteerde dat hij tijdens de Tweede Wereldoorlog had meege- werkt aan de moord op kinderen.

ZUID-AFRIKA

In de jaren 70 ontdekte CCHR's belangrijkste afdeling in Zuid-Afrika dat dezelfde psychiatrische ideologie die de Holocaust vormde, ook ten grondslag lag aan het verwerpe- lijke beleid van de Apartheid. Hendrik Verwoerd, psycho- loog en minister-president van Zuid-Afrika was de voor- naamste architect van de Apartheid. Hij had aan Duitse uni- versiteiten gestudeerd in de jaren twintig, toen de psychiaters daar hun ideeën over raszuiverheid perfectioneerden. Met deze achtergrond is het niet vreemd dat de ideeën over Apartheid sterk leken op het raciale plan van de Nazi's.

Leden van de Scientology Kerk en CCHR ontdekten dat tienduizenden zwarte Afrikanen tegen hun wil gevangen ge- houden werden in ongebruikte mijnwerkerskampen, omge- vormd tot psychiatrische kampen. Ze kregen overdadig veel drugs toegediend en kregen pijnlijke elektroshocks zonder verdoving. Ze werden verhuurd aan bedrijven om onbetaal- de arbeid te verrichten.

CCHR bewerkstelligde een onderzoek naar de kampen door de World Health Organization (WHO) en in 1983 be-

vestigde het rapport van de WHO de bevindingen van CCHR. Er werd gezegd: "Deze situatie...gaat ongetwijfeld pa- rallel aan het bezitten van en handelen in slaven."

In 1997 presenteerde CCHR, na de Apartheid, een mon- delinge en geschreven verklaring aan de Zuid-Afrikaanse Waarheidscommissie over de misdaden van psychiaters en psychologen. In 2001 herriep de regering het verbod van het Apartheidsregime op het fotograferen of rapporteren van mis- handelingen in psychiatrische voorzieningen; op dit verbod was in 1976 aangedrongen door psychiaters en hun bondge- noten in de regering om CCHR te stoppen. De psychiatrie kan nu niet langer afgeschermd worden voor toezicht van buiten- af dat voor haar vereist is.

DE BALKAN

Het Franse kantoor van CCHR heeft uitgebreid on- derzoek gedaan naar de psychiaters die de rassenzuive- ring in gang hebben gezet in Bosnië and Kosovo. CCHR rapporteerde haar bevindingen aan het Tribunaal voor Oorlogsmisdaden van de Verenigde Naties in Den Haag en aan de Raad van Europa. In september 1999 tekenden de leden van de Raad van Europa een resolutie die psy- chiaters identificeerde als de ontwerpers van de etnische zuiveringscampagne. De resolutie spoorde de raadsle- den aan en nodigde ze uit om "het materiaal dat bij el- kaar gebracht is en onderzocht is door de Franse afdeling van de Citizens Commission on Human Rights" te bestuderen.

DE CONCENTRATIEKAMPEN IN ITALIE

Samen met ambtenaren en leden van het Italiaanse par- lement onderzocht de Italiaanse afdeling van CCHR de con- centratiekamp-achtige toestanden in de psychiatrische in- richtingen. Dit leidde tot een bevelschrift tot sluiting. Er wer- den honderden mensen aangetroffen die leefden als dieren. De staf stak het overheidsgeld in eigen zak, in plaats van het te besteden aan patiëntenzorg. CCHR's moeite werd beloond in 1996, toen de regering een resolutie aannam die opdracht gaf om 97 psychiatrische inrichtingen te sluiten. Op deze wijze werd de waardigheid van deze mishandelde en ver- waarloosde mensen hersteld: velen van hen leerden lezen en schrijven en kunnen nu werken en zijn voor het eerst in hun leven in staat om voor zichzelf te zorgen. CCHR kreeg een medaille uitgereikt van een burgemeester voor haar strijd voor de mensheid.

HOOFDSTUK DRIE HET BESCHERMEN VAN DE RECHTEN VAN KINDEREN

Op internationaal vlak heeft de informatie van CCHR ouders geholpen om hun kinderen te beschermen tegen foutieve psychiatrische diagnoses en schadelijke drugs.

CCHR getuigt bij hoorzittingen op overheidsniveau over de hele wereld over de epidemie van het diagnosticeren en doegeren van kinderen.

Door de *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV)* van de American Psychiatric Association wordt normaal gedrag van kinderen – zitten friemelen, speelgoed of pennen verliezen, niet afmaken van het huiswerk, buitensporig ondrennen – willekeurig gediagnosticeerd als een geestelijke stoornis zoals Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD). Ondanks de volledige afwezigheid van wetenschappelijk bewijs heeft de psychiatrie verklaard dat “leerstoornissen” bestaan als gevolg van een “chemische onevenwichtigheid” of een ander probleem in de hersenen van het kind. Dr. Sydney Walker III, psychiater, neuroloog en auteur van *The Hoax of Hyperactivity* rapporteerde: “Hyperactiviteit is geen ziekte. Het is oplichterij, begaan door doktoren die geen idee hebben van wat er werkelijk mis is met deze kinderen.”

Gebaseerd op deze valse diagnoses, slikken miljoenen kinderen wereldwijd nu dagelijks voorgeschreven psychiatrische drugs.

Sommige hiervan vallen in dezelfde categorie als narcotica, andere zijn zo krachtig dat ze bij jonge mensen gewelddadig gedrag en zelfmoord kunnen veroorzaken.

In 1999 onthulde CCHR hoe psychiatrische drugs en psychologische programma's de tieners Eric Harris en Dylan Klebold zover hadden gekregen dat zij 12 leerlingen plus een leraar vermoordden op Columbine High School in Colorado, voordat ze zelfmoord pleegden. In samenwerking met Patricia Johnson, lid van de Colorado State Board of Education, werd een resolutie aangenomen (die een voorbeeldfunctie kreeg) waarin leerkrachten opgeroepen werden om onderwijskundige maatregelen te gebruiken in plaats van drugs voor gedrags-, aandachts- en leerproblemen. Dit zette aan tot soortgelijke maatregelen in andere landen.

Tussen 2000 en 2003 namen zeven Amerikaanse staten wetten aan die scholen een verbod oplegden om ouders te dwingen (op straffe van verwijdering van hun kind van school) hun kinderen psychiatrische drug te geven.

De publieke informatiecampagne van CCHR aangaande de snel stijgende aantallen kinderen in Europa die valselijk gediagnosticeerd en vervolgens gedoogd werden, leidde tot het leveren van bewijzen aan de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, waarop deze een onderzoek instelde. In 2002 werd in het rapport van de Parlementaire Vergadering aanbevolen dat “strengere controle uitgevoerd moest worden over de diagnose en behandeling van deze stoornissen”. Er werd tevens geadviseerd dat er meer onderzoek gedaan zou moeten worden naar alternatieve behandelingsvormen zoals diëten.

CCHR heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar de geweld en zelfmoord veroorzakende invloed van psychiatrische drugs. In 1991 leidde het werk van CCHR ertoe dat de Food and Drug Administration (FDA) in de Verenigde Staten een hoorzitting leidde naar de schadelijke bijwerkingen van een bepaalde groep antidepressiva.

In Engeland waarschuwde de organisatie voor controle op geneesmiddelen in 2003 de artsen om geen SSRI's voor te schrijven aan kinderen onder de 18 jaar vanwege de door die drugs veroorzaakte zelfmoordneigingen. Australische, Canadese en Europese instanties gaven ook waarschuwingen uit. In 2004 gaf de FDA opdracht dat er een duidelijke waarschuwingssticker op de doosjes van die antidepressiva moest worden geplakt om het feit te benadrukken dat deze drugs zelfmoord kunnen veroorzaken.

CCHR gaat door met haar werk omdat de toekomst van onze kinderen pas veilig is als de vervalste “geestelijke stoornissen” en de gevaarlijke psychiatrische drugs verboden zijn.

HOOFDSTUK VIER HET INFORMATIERECHT

CCHR heeft altijd in de frontlinies gestaan om te eisen dat er volledige openheid van zaken komt over de bijwerkingen van psychiatrische behandelingen. Neem bijvoorbeeld de elektroshocks (ECT) die een zware epileptische aanval in het lichaam veroorzaken door de toediening van een elektrische schok van 180 tot 460 volt door de hersenen. In tegenstelling tot medische hersenchirurgie om lichamelijke condities zoals tumoren te verbeteren als de hersenen beschadigd zijn, probeert de psychochirurgie gedrag te veranderen door het vernietigen van volledig gezond hersenweefsel. Totdat, dankzij CCHR en haar medeactievoerders – belangenorganisaties van slachtoffers en strijders voor burger- en mensenrechten – de bescherming van de patiënt tot stand was gebracht, konden ECT en psychochirurgie zonder toestemming van de patiënt worden toegepast.

In 1993 tekenden de Gouverneur van Texas samen met wetgevers en met de president van CCHR Texas, Jerry Boswell (achterste rij rechts), een wet die een nieuwe trend betekende; daarmee werden elektroshocks verboden op kinderen beneden de 16 jaar en werd verplichte rapportering ingesteld over het gebruik, de bijwerkingen en de sterfgevallen van elektroshocks.

Gerechtigheid werd verkregen voor 95 voormalige patiënten van de Lake Alice psychiatrische kinder- en jeugdkliniek in Nieuw-Zeeland die in de jaren zeventig elektroshock behandelingen hadden ondergaan op benen, armen en genitaliën, vaak zonder verdoving. CCHR initieerde een strafrechtelijk onderzoek, de schadelijke praktijken werden gestopt en de “shockafdeling” werd gesloten. Sinds 2001 is er \$6.5 miljoen aan compensatie betaald aan de tientallen kinderslachtoffers.

In 1976 werd in Californië de eerste wet aangenomen die het Informatierecht vaststelde voordat elektroshocks en psychochirurgie gegeven mochten worden en die het gebruik ervan verbood op kinderen onder de 12 jaar. Deze wet werd een voorbeeldwet, en werd inhoudelijk aangenomen door wetgevers door heel de Verenigde Staten en veel andere landen. In 1993 werden de meeste restricties tot dan toe opgelegd door een wet tegen elektroshock in Texas waarbij de leeftijdsgrens voor ECT werd verhoogd tot 16 jaar. Zeker 16 psychiatrische instellingen in Texas zijn gestopt met het geven van elektroshocks als gevolg van deze maatregelen.

In de jaren 90 reserveerde de Noorse regering duizenden dollars aan compensatiegelden voor de 500 nog levende slachtoffers van lobotomieën in het land vanwege de schade die ze hadden geleden door deze slopende psychiatrische methode. In Piemonte in Italië, de bakermat van de ECT, reageerde het parlement op de informatie van CCHR door in 1999 unaniem te stemmen tegen het toepassen van ECT op kinderen, ouden van dagen en zwangere vrouwen.

In Sydney, Australië, werden tussen 1963 en 1979 meer dan 1.100 mensen onderworpen aan Deep Sleep Treatment (DST: ook bekend als “doorgaande narcose” en “slaaptherapie”) in de Chelmsford particuliere psychiatrische kliniek. DST hield patiënten in een door drugs veroorzaakte comateuze staat gedurende twee tot drie weken; in die periode werd de persoon dagelijks gebombardeerd met elektroshocks. Dit werd toegediend zonder verdoving; 48 mensen stierven. DST werd verboden en verscheidene honderden van de Chelmsford slachtoffers kregen compensatie.

Voordat CCHR bestond, konden grove ECT en psychochirurgie losgelaten worden op patiënten zonder hun toestemming. Tegenwoordig zijn er meer dan 100 wetten die de mensheid beschermen tegen deze en andere schadelijke praktijken.

HOOFDSTUK VIJF HET BEREIKEN VAN GEESTELIJKE GEZONDHEID

CCHR is al lang een voorstander van een grondig lichamelijk onderzoek door een vakbekwaam niet-psychiatrisch arts voor mensen van wie verondersteld wordt dat ze een geestelijk probleem hebben. Ongediagnosticeerde en onbehandelde lichamelijke aandoeningen kunnen "psychiatrische symptomen" veroorzaken. In 1982 voerde CCHR campagne voor de Senate Bill 929 in Californië; in het bijbehorende experiment werden mensen in particuliere psychiatrische instellingen lichamelijk onderzocht. CCHR was vertegenwoordigd in de adviescommissie die het project begeleidde.

Charles B. Inlander, woordvoerder van de People's Medical Society, schreef in *Medicine on Trial*: "Mensen met echte of veronderstelde psychiatrische of gedragsproblemen worden vaak verkeerd gediagnosticeerd – en er wordt hen enorme schade aangedaan. Velen van hen hebben geen psychiatrische problemen, maar lichamelijke symptomen die op geestelijke klachten kunnen lijken. Ze krijgen verkeerde diagnoses, worden aan de drugs gezet en in instellingen opgesloten, ze komen in een mallemlolen terecht waar ze misschien nooit meer uit zullen komen."

14

Door de wijde verspreiding van de publicaties van CCHR en door haar internetsite worden steeds meer mensen geïnformeerd over de waarheid over de psychiatrie en over het feit dat er iets effectiefs aan gedaan kan en moet worden.

DECLARATIE VAN MENSENRECHTEN IN DE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

In 1969 schreef CCHR haar **Declaratie van Mensenrechten in de geestelijke gezondheidszorg**. Een gedeeltelijke lijst van deze rechten luidt:

■ Niemand zal psychiatrische of psychologische behandelingen krijgen tegen zijn wil.

■ Persoonlijke rechten mogen aan niemand worden ontzegd om reden van een zogenaamde geestelijke ziekte, zonder een eerlijke rechtszaak door juristen met gepaste juridische representatie.

■ Niemand zal opgenomen of vastgehouden mogen worden in een psychiatrische inrichting, ziekenhuis of andere faciliteit om zijn religieuze, politieke of culturele overtuigingen en praktijken.

■ Een patiënt heeft het recht op kopieën van zijn/haar psychiatrisch medisch dossier en het recht om de valse informatie die daarin staat vermeld juridisch aan te vechten als ze schadelijk zijn voor zijn reputatie.

■ Een patiënt moet het recht hebben om psychiaters, hun organisaties en associaties, de instelling, of de staf aan te klagen voor onwettige opnamen, valse rapporten, of schadelijke behandelingen.

"Het realiseren van hervormingen in de geestelijke gezondheidszorg en het behoud van de rechten van individuen volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, zijn de voornaamste taken van CCHR. CCHR is verantwoordelijk voor vele belangrijke hervormingen."

– Rapport van Erica-Irene Daes, speciaal rapporteur bij de Verenigde Naties, 1986

Waarschuwing: Stop nooit met het gebruik van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een goede, nietpsychiatrische arts.

Deze publikatie is mogelijk gemaakt door een donatie van de International Association of Scientologists Members' Trust uit de V.S.

FOTO'S: 6: Peter Turnley/Corbis.

© 2004 CCHR. Alle rechten voorbehouden. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR en het CCHR logo zijn handelsmerken en servicemerken in eigendom van de Citizens Commission on Human Rights. Printed in the U.S.A. Item #FLO 19137

15